

baggrund af Enhedslistens hr. Søren Kolstrups erklæring om, at der er tale om en nyliberal elreform. Bedre reklametale kan der vel næppe holdes for den elreform, vi nu ser foran os.

Men der er selvfølgelig også ting i elreformen, som ikke er endeligt på plads endnu. Ikke desto mindre har vi i Fremskridtspartiet valgt hele tiden at være positive, fordi vi ser det her som begyndelsen til en helt ny udvikling inden for den danske elsektor. Lige så snart forliget var indgået, erklærede vi, at vi ville støtte forliget og positivt arbejde for at få det gennemført i Folketinget som lov.

For os at se er det allervigtigste, at der nu bliver påbegyndt en markedsåbning, som betyder, at vi får monopolerne brudt op, som betyder, at alle producenter, distributører, transportører osv. og i allerhøjeste grad også slutforbrugerne skal til at tænke på en anden måde. Det vil betyde, at vi får en udvikling af elmarkedet, som vi næppe forestiller os i dag, men hvor de skridt, vi tager i dag, er de nødvendige skridt for, at den udvikling kan komme i gang.

Den aftale, der ligger, som betyder, at erhvervslivet ikke får så stor en belastning, når det gælder betaling af den såkaldte transmissionsafgift, er efter vores mening også et korrekt valg. Foruden rigelige mængder strøm til dansk erhvervsliv, ja, så vil vi meget hurtigt kunne eksportere ikke strøm, men danske arbejdspladser og produktion af andre produkter til udlandet.

Så er der den private forbruger, som i langt højere grad har mulighed for at indrette sin dagligdag sådan, at man sparer gennem fornuftig adfærd. Og der er masser af muligheder fortsat for danske forbrugere for at omstille deres dagligdag og få en mindre elregning.

Men den danske forbruger skal selvfølgelig også have mulighed for at få glæde af den elreform. Og derfor må vi fastholde det, som står i finanslovaftalen på side 23 under punkt 9, nemlig at omlægning og effektivisering af elsektoren kan sikre forbrugerne billige priser. Det må stadig væk være overskriften, og derfor må det være sådan, at når elreformen er gennemført, så har forbrugerne ikke nødvendigvis automatisk lavere priser, men de har mulighed for at få lavere priser. For vi skal have gjort forbrugerne akkurat lige så aktive, når det gælder køb af strøm, som de er, når de sidder og gennemlæser ugeaviser og tilbudsaviser og finder ud af: Hvor i byen er det i dag bedst at købe kaffe, hvor i byen er det i morgen bedst at købe

mælk og rugbrød? Der er danskerne jo eksperter i at finde ud af, hvor man får det bedste tilbud. Den samme adgang og den samme tilgang skal man nu have, når det gælder køb og forbrug af strøm.

Selve aftalen og selve elementet omkring CO₂-kvoterne er efter vores mening ikke den endelige løsning. For vi har jo ikke CO₂-kvoter på produktion og eksport af Legoklodser eller af sko eller af andre gode danske produkter. Der håber vi på, at det går godt, og når det ikke går så godt, hvad enten det så er svineproducenterne, der har problemer, eller andre, ja, så ser vi det øjeblikkelig på betalingsbalancen, og det samlede Folketing ærgres sig over, at vi mister markedsandele.

Der skal nok en tilvænnning til, inden man betragter strøm på tilsvarende vis som Legoklodser og sko, og indtil da er det vores forventning, at det, der bliver afløser for CO₂-kvoterne, bliver det baltiske samarbejde, hvor man får en mulighed for ikke at have CO₂-kvoter i de enkelte lande, men at man simpelt hen clearer den CO₂, der følger med, når man har grænseoverskridende udveksling af strøm, fordi det jo er det, der skal være den rigtige løsning, hvis vi samlet set skal spare på ressourcerne, hvis vi samlet set skal sørge for, at strømmen bliver fremstillet med så lille en forurening som overhovedet muligt.

Og så er der også endelig den mulighed, at hvis det viser sig, at den pris, den afgift, der er aftalt for CO₂-kvoterne, er for høj, ja, så er problemet jo ikke større, end at Folketinget ved en hurtig behandling kan nedsætte afgiften og dermed gøre det muligt for danske elproducenter igen at være konkurrencedygtige på markedet.

En af de ting, vi glæder os mest over, er, at tilskuddene til den vedvarende energi nu ikke længere er noget, der skal finansieres over finansloven, men at det i stedet for bliver finansieret af denne transmissionsafgift. Det er en rigtig måde at gøre det på. Det må være sådan, at det er elmarkedet som sådan, der finansierer, frem for at det er betalingen af indkomstskat og alt muligt andet, der er med til at finansiere den vedvarende energi.

Der har været megen diskussion om, hvorvidt snittet er lagt rigtigt på vindmøllesiden. Vores opfattelse er, at der bliver brug for justeringer, men de justeringer kommer som følge af den teknologiske udvikling. For havde vi taget en diskussion om ændringer på vindmølleområdet for 2 år siden eller for 5 år siden her i Fol-